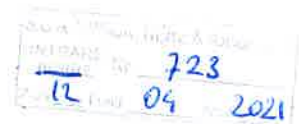

ROMÂNIA
JUDECĂTORIA SECTORUL 1 BUCUREȘTI
STR. DANIELOPOL, NR.2-4, SECTORUL 4
BUCUREȘTI
SECȚIA A-II-A CIVILĂ

Destinatar:
NEGOIȚĂ CONSTANTIN
DOMICILIUL ALES
sector 1, București, STR.
MENDELEEV, nr. 41, et. 1, ap. 3

DOSARUL NR. 26736/299/2020

Materia: Civil

Stadiul procesual al dosarului: Fond

Obiectul dosarului: pretenții 145.176 LEI (30.000

EURO) DAUNE MORALE

Complet: complet amanari de pronuntare

pt.jud.grigorescu dr

COMUNICARE HOTARÂRE CIVILĂ

NR. 1813/2021 DIN DATA DE 12 Martie 2021

Stimată doamnă/Stimate domn,

vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 1813/2021, pronunțată la data de 12 Martie 2021, de către JUDECĂTORIA SECTORUL 1 BUCUREȘTI SECȚIA A-II-A CIVILĂ.

PARAFA ȘEFULUI INSTANȚEI
(ștampila)

Grefier,

A.C. 24.03.2021 10:25:48, nr. comunicare: 1 din 2

R O M Â N I A
JUDECĂTORIA SECTORUL 1 BUCUREȘTI
SECȚIA A-II-A CIVILĂ

Dosar nr. 26736/299/2020

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 25.02.2021

Instanța constituită din:

Președinte – Dan Răzvan Grigorescu

Grefier – Adina Raluca Chiru

Pe rol judecarea cauzei privind pe reclamantul **NEGOIȚĂ CONSTANTIN** și pe pârâta **CASA SERAFIM S.R.L.**, având ca obiect *pretenții 145.176 LEI (30.000 EURO) daune morale*.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns reclamantul, prin avocat, cu delegație la dosar, lipsă fiind pârâta.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier după care,

Se prezintă în ședință martorul încuviințat pentru reclamant Eftimie Cristinel.

Instanța constată că pârâta nu a depus răspuns la interogatoriu și nici raportul din Google Analytics, ce reprezintă serviciul de analiză web oferit de Google care urmărește și raportează traficul site-urilor web, cu evidențierea traficului, respectiv al numărului de vizualizări aferente articolului ce face obiectul prezentului dosar, astfel cum i-a fost pus în vedere.

Reclamantul, prin avocat, având în vedere neîndeplinirea obligațiilor de către pârâtă, solicită decăderea acesteia.

Instanța procedează la administrarea probei testimoniale în cadrul căreia este audiat martorul Eftimie Cristinel, declarația acestuia fiind consemnată, semnată și atașată la dosarul cauzei.

Nemaifiind cereri de formulat, excepții de invocat și probe de administrat, instanța, constatând cauza în stare de judecată, declară deschisă etapa dezbaterilor și acordă cuvântul asupra fondului.

Reclamantul, prin avocat, solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată arătând că își rezervă dreptul de a solicita cheltuieli de judecată pe cale separată. Precizează că, așa cum rezultă din actele depuse la dosar, a fost ținta directă a unui act de campanie de defăimare la care pârâta a participat prin publicarea unui articol „*Vela face o anchetă la piața administrată de un polițist*” publicat în data de 22.07.2020. Menționează că acest incident a pornit de la un subiect pe care pârâta a dorit să îl lanseze în spațiul public media sub o formă mai atractivă pentru cititor. Subiectul vizează preținse ilegalități săvârșite de comercianți în Piața Reșița, neștiind dacă această situație este adevărată sau nu, apreciind că nici nu prezintă relevanță în acest dosar. De asemenea, precizează că ceea ce dorește să evidențieze este faptul că pârâta a anticipat că această temă nu constituie în sine un interes mediatic, publicul fiind deja obișnuit cu astfel de știri, drept pentru care a adăugat un element de *senzațional*, respectiv asocierea imaginii sale și calitatea sa de director al Agenției Naționale Antidrog cu aceste ilegalități. Pentru aceste motive solicită instanței să pună capăt acestei campanii de defăimare și sancționarea comportamentului pârâtei, arătând că, sub stindardul libertății de exprimare, pârâta și-a permis să lanseze în spațiul public, un material, care în mod evident, a adus atingere demnității, imaginii și dreptului la viață. Pentru determinarea criticii de moral cauzate, solicită instanței să aibă în vedere pe de o parte

nonșalanța pârâtei cu care și-a permis să lanseze acest articol, iar pe de altă parte, parcursul profesional impresionant al său, nu doar în cadrul Agenției Naționale Antidrog, cât și în cadrul poliției, fapt pe care îl apreciază ca fiind justificativ pe deplin în acordarea daunelor solicitate.

În temeiul art. 394 C.pr.civ., instanța declară închisă etapa dezbaterilor și reține cauza în pronunțare.

INSTANȚA

Având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul art.396 C.pr.civ.

PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN NUMELE LEGII, DISPUNE

Amână pronunțarea pentru data de 05.03.2021.

Pronunțarea se va face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în ședință publică azi, 25.02.2021.

**PREȘEDINTE,
Dan Răzvan Grigorescu**

**GREFIER,
Adina Raluca Chiru**

R O M Â N I A
JUDECĂTORIA SECTORUL 1 BUCUREȘTI
SECȚIA A-II-A CIVILĂ

Dosar nr. 26736/299/2020

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 05.03.2021

Instanța constituită din:

Președinte – Dan Răzvan Grigorescu

Grefier – Adina Raluca Chiru

Pe rol judecarea cauzei privind pe reclamantul **NEGOIȚĂ CONSTANTIN** și pe pârâta **CASA SERAFIM S.R.L.**, având ca obiect *pretenții 145.176 LEI (30.000 EURO) daune morale.*

INSTANȚA

În aceeași compunere și pentru aceleași motive,

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE**

Amână pronunțarea pentru data de 12.03.2021.

Pronunțarea se va face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțarea s-a făcut prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței astăzi, 05.03.2021.

**PREȘEDINTE,
Dan Răzvan Grigorescu**

**GREFIER,
Adina Raluca Chiru**

R O M Â N I A
JUDECĂTORIA SECTORUL 1 BUCUREȘTI
SECȚIA A-II-A CIVILĂ

Dosar nr. 26736/299/2020

Sentința civilă Nr. 1813/2021
Ședința publică de la 12.03.2021
Instanța constituită din:
Președinte – Dan Răzvan Grigorescu
Grefier – Adina Raluca Chiru

Pe rol judecarea cauzei privind pe reclamantul **NEGOIȚĂ CONSTANTIN** și pe pârâta **CASA SERAFIM S.R.L.**, având ca obiect *pretenții 145.176 LEI (30.000 EURO) daune morale*.

Dezbaterile și susținerile în fond au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 25.02.2021, parte integrantă din prezenta sentință, când instanța a amânat pronunțarea la data de 05.03.2021 și 12.03.2021 când a hotărât următoarele:

INSTANȚA

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

Prin **cererea de chemare în judecată** înregistrată la data de 28.08.2020 sub nr. 26736/299/2020 pe rolul Judecătoriei Sectorului 1 București, reclamantul Negoită Constantin în contradictoriu cu pârâta Casa Serafim SRL a solicitat instanței ca, prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună obligarea pârâtei la plata sumei de 145.176 de lei cu titlu de daune morale, la publicarea hotărârii de admitere, chiar și în parte, a acțiunii, precum și acordarea cheltuielilor de judecată.

În motivare, a arătat că publicația online Cotidianul a publicat, pe site-ul www.cotidianul.ro, un articol defăimător la adresa sa, intitulat „*Vela face anchetă la o piață administrată de un polițist*”.

În continuare, a susținut că, în articolul menționat, sunt făcute mai multe acuzații defăimătoare la adresa sa, care au cauzat afectarea în mod grav a vieții private, a demnității și a imaginii.

Reclamantul a învederat că nu există vreun temei factual pentru chestiunile învederate în articol, fiind încălcate drepturile prevăzute de art. 72 și art. 73 C. civ., iar, la data de 24.07.2020, a solicitat acordarea unui drept la replică, pe care redacția de știri l-a publicat, însă a susținut că informațiile le-a obținut în mod oficial de la Primăria Sectorului 4, fără a prezenta vreun înscris în acest sens.

A menționat că exercitarea libertății de exprimare implică obligații și responsabilități, iar garanțiile oferite jurnaliștilor sunt supuse condiției bunei-credințe.

În drept, reclamantul a invocat dispozițiile art. 71, art. 72, art. 73, art. 74, art. 75, art. 252, art. 253, art. 1349 și art. 1373 C. civ., art. 30 alin. (6), art. 31 din Constituție, art. 8, art. 10 parag. 2 CEDO, art. 94 p. 1 lit. k), art. 107, art. 155 alin. (1) pct. 6, art. 192 și urm., art. 249 și urm., art. 451 și urm. C. proc. civ., art. 7 din OUG nr. 80/2013.

În dovedirea cererii, a solicitat încuviințarea probelor cu înscrisuri, interogatoriu și testimonială.

Pârâta nu a formulat întâmpinare.

În temeiul art. 258 alin. (1) rap. la art. 255 alin. (1) C. proc. civ., instanța a încuviințat **probele** cu înscrisuri, întrogatoriu și testimonială, socotindu-le admisibile potrivit legii și concludente.

Analizând ansamblul materialului probator administrat în prezenta cauză, reține următoarele:

În fapt, la data de 22.06.2020, pe site-ul www.cotidianul.ro, a fost publicat un articol intitulat „*Vela face anchetă la o piață administrată de un polițist*” (filele 13-15).

Articolul prezenta următorul conținut: „*Ministrul Marcel Vela face anchetă cu privire la traficul de țigări de la Piața Reșița, administrată de comisarul antidrog Constantin Negoită.*”

Cazul Pieței Reșița din Sectorul 4, despre care presa a tot scris că, sub coordonarea comisarului Constantin Negoită, a devenit un veritabil rai al traficului de țigări de contrabandă, a ajuns în atenția ministrului de la „Interne”, Marcel Vela. Acesta a confirmat astăzi că știe de problemele din această piață și a dezvăluit că a început o anchetă în acest sens, precizează Primăria sectorului 4 printr-un comunicat. Aceeași sursă mai menționează că:

„Într-o discuție cu jurnaliștii, Marcel Vela a arătat faptul că oamenii din subordinea sa verifică posibile legături ale familiei comisarului Constantin Negoită cu acte infracționale. „Am demarat o anchetă. Din primele informații pe care le am, într-adevăr cineva din familia unui polițist administrează acea piață și verificăm posibilele legături cu acte infracționale. Este o anchetă în acest sens în Piața Reșița”, a declarat Marcel Vela, ministrul de interne.

Reamintim că Piața Reșița este administrată de mai bine de 20 de ani chiar de un om al legii, comisarul de poliție Constantin Negoită. Acesta, prin intermediul firmei soției sale, Georgeta Negoită, închiriază spațiile pieței pe bani frumoși, deși legal, piața trebuia să revină în administrarea Primăriei încă de acum un an, pentru că din anul 2019 contractul de concesiune a expirat. Practic, autoritățile locale pierd în fiecare lună peste 10.000 de euro pentru că familia comisarului de poliție Constantin Negoită refuză să respecte legea. Acest lucru se petrece chiar dacă există o sentință judecătorească în acest sens. Din această cauză, autoritățile locale nici nu pot să demareze lucrările de modernizare, lucrări necesare având în vedere că în această piață nu s-a investit nici un leu de mai bine de 20 de ani.

De-a lungul timpului, atât Poliția Locală a Sectorului 4, cât și Poliția Națională, au confiscat în nenumărate rânduri cantități impresionante de țigări din această piață. De altfel, după eradicarea acestui flagel din Piețele Sudului și Progresul, singurul loc din sectorul 4 unde se mai vând țigări netimbrate este Piața Reșița. ””.

Ulterior, la data de 24.07.2020, reclamantul a expediat către pârâta un drept la replică (filele 123-127), solicitarea fiind publicată, la data de 28.07.2020, pe site-ul www.cotidianul.ro (filele 136-139).

Totodată, din cuprinsul corespondenței e-mail (filele 128-135) rezultă că pârâta a precizat că informațiile cuprinse în articolul din data de 22.06.2020 au fost obținute printr-un comunicat al Primăriei Sectorului 4, însă nu a putut prezenta acest document, susținând că a șters e-mail-ul respectiv.

În drept, în conformitate cu art. 30 din Constituție, „(1) Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile. (2) Cenzura de orice fel este interzisă. (3) Libertatea presei implică și libertatea de a înființa publicații. (4) Nici o publicație nu poate fi suprimată. (5) Legea poate impune

mijloacelor de comunicare în masă obligația de a face publică sursa finanțării. (6) **Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine** (subl. ns.). (7) Sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii, îndemnul la război de agresiune, la ura națională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial sau la violența publică, precum și manifestările obscene, contrare bunelor moravuri. (8) **Răspunderea civilă pentru informația sau pentru creația adusă la cunoștința publică revine editorului sau realizatorului, autorului, organizatorului manifestării artistice, proprietarului mijlocului de multiplicare, al postului de radio sau de televiziune, în condițiile legii. Delictelor de presă se stabilesc prin lege** (subl. ns.)". Totodată, art. 70 C. civ. arată că „(1) Orice persoană are dreptul la libera exprimare. (2) **Exercitarea acestui drept nu poate fi restrânsă decât în cazurile și limitele prevăzute la art. 75 (subl. ns.)**”. În continuare, în temeiul art. 75 C. civ., „(1) Nu constituie o încălcare a drepturilor prevăzute în această secțiune atingerile care sunt permise de lege sau de convențiile și pactele internaționale privitoare la drepturile omului la care România este parte. (2) **Exercitarea drepturilor și libertăților constituționale cu bună-credință și cu respectarea pactelor și convențiilor internaționale la care România este parte nu constituie o încălcare a drepturilor prevăzute în prezenta secțiune**”.

În plus, potrivit art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, „1. Orice persoană are dreptul la libertate de exprimare. Acest drept include libertatea de opinie și libertatea de a primi sau a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică Statele să supună societățile de radiodifuziune, cinematografie sau televiziune unui regim de autorizare. 2. **Exercitarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege care, într-o societate democratică, constituie măsuri necesare pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, a moralei, a reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea informațiilor confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești** (subl. ns.)”.

Din interpretarea normelor citate reiese că **libertatea de exprimare reprezintă un drept fundamental al persoanei, recunoscut atât la nivel național, cât și la nivel internațional, care, însă, în anumite condiții, poate comporta restrângeri sau limitări. Cu alte cuvinte, libertatea de exprimare nu reprezintă un drept absolut, ci trebuie exercitat cu respectarea unor cerințe și limite.**

În acest sens, Constituția, în art. 30 alin. (6), prevede în mod expres că libertatea de exprimare **nu poate aduce atingere demnității, onoarei, vieții particulare sau dreptului la imagine**. Similar, Convenția Europeană a Drepturilor Omului, la art. 10 parag. 2, stabilește că libertatea de exprimare **poate comporta limitări destinate ocrotirii reputației sau a drepturilor altora**.

Așadar, **una dintre limitele libertății de exprimare este reprezentată de protejarea demnității, reputației, imaginii și vieții particulare a persoanei, aceste elemente constituind, la rândul lor, drepturi fundamentale ale persoanei.**

Într-o asemenea situație, nerespectarea drepturilor la demnitate, reputație, imagine și viață privată **nu poate intra sub incidența libertății de exprimare și poate atrage angajarea răspunderii civile**, fapt expres prevăzut de art. 30 alin. (8) din Constituție.

Regulile menționate sunt aplicabile și presei, Curtea Europeană a Drepturilor Omului precizând în mod expres, în cauza Bladet Tromso și Stensaas c. Norvegiei, hotărârea din data de 20.05.1999, parag. 65, că **îndatoririle și responsabilitățile prevăzute de art. 10 parag. 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului sunt incidente și în domeniul presei, libertatea de exprimare nefiind absolută nici în acest domeniu.**

În consecință, în exercitarea activității sale, presa este ținută, la rândul ei, de respectarea drepturilor la demnitate, reputație, imagine și viață privată. Astfel, în momentul publicării de știri, presa are obligația de a prezenta informațiile într-o manieră care să nu aducă atingere drepturilor fundamentale ale persoanei, chiar dacă aspectele publicate reprezintă chestiuni de interes public și contribuie la dezbaterăa unor probleme de ordin general.

Referitor la drepturile la viață privată, demnitate și imagine, art. 71 C. civ. dispune că „(1) Orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private (subl. ns.). (2) Nimeni nu poate fi supus vreunor imixtiuni în viața intimă, personală sau de familie, nici în domiciliul, reședința sau corespondența sa, fără consimțământul său ori fără respectarea limitelor prevăzute la art. 75 (subl. ns.). (3) Este, de asemenea, interzisă utilizarea, în orice mod, a corespondenței, manuscriselor sau a altor documente personale, precum și a informațiilor din viața privată a unei persoane, fără acordul acesteia ori fără respectarea limitelor prevăzute la art. 75”. În continuare, potrivit art. 72 C. civ., „(1) Orice persoană are dreptul la respectarea demnității sale (subl. ns.). (2) Este interzisă orice atingere adusă onoarei și reputației unei persoane, fără consimțământul acesteia ori fără respectarea limitelor prevăzute la art. 75 (subl. ns.)”. Similar, art. 73 C. civ. arată că „(1) Orice persoană are dreptul la propria imagine (subl. ns.). (2) În exercitarea dreptului la propria imagine, ea poate să interzică ori să împiedice reproducerea, în orice mod, a înfățișării sale fizice ori a vocii sale sau, după caz, utilizarea unei asemenea reproduceri. Dispozițiile art. 75 rămân aplicabile”.

La nivel internațional, Convenția Europeană a Drepturilor Omului prevede, la art. 8, că „1. Orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale. 2. Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acesta este prevăzut de lege și constituie, într-o societate democratică, o măsură necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protecția sănătății, a moralei, a drepturilor și a libertăților altora”.

Prin prisma coordonatelor juridice enunțate anterior urmează a fi analizată și prezenta cauză.

În această ordine de idei, cu titlu preliminar, din cuprinsul articolului din data de 22.06.2020 reiese că scopul știrii ar fi fost acela de a prezenta efectuarea unei anchete la nivelul unei piețe, destinate combaterii traficului ilicit de țigări. O asemenea informație constituie o chestiune de interes public și contribuie la dezbaterăa unor probleme de ordin general, însă, după cum s-a arătat, aceasta **nu înseamnă că libertatea de exprimare și de prezentare a informațiilor este absolută și poate face abstracție de drepturile fundamentale ale persoanei.**

Tocmai de aceea, **prezentarea informațiilor trebuie realizată în mod exact și printr-un limbaj corespunzător, astfel încât să fie asigurată corecta informare a publicului, pe de o parte, și respectarea drepturilor persoanei, pe de altă parte.**

În speță, articolul din data de 22.06.2020 **nu respectă exigențele menționate și conduce la încălcarea drepturilor la viață privată, demnitate și imagine ale reclamantului.**

În primul rând, încă din titlul articolului se folosește sintagma „piață administrată de un polițist”, iar mențiunea este reluată și la începutul articolului, unde se menționează că „(...) Piața Reșița, administrată de comisarul antidrog Constantin Negoită”, dar și ulterior, în cuprinsul acestuia, afirmându-se că „(...) Piața Reșița este administrată de mai bine de 20 de ani chiar de un om al legii, comisarul de poliție Constantin Negoită”. Prin urmare, articolul furnizează informația că piața respectivă ar fi administrată de către reclamant, deși nu există niciun element din care să rezulte că acesta desfășura, într-adevăr, activități de administrare a

unei piețe. În consecință, informația prezentată în articol nu corespunde situației de fapt și nu putea fi redată într-o asemenea formă, cititorii fiind induși în eroare cu privire la administrarea pieței menționate. În plus, informația furnizată este ulterior contrazisă chiar de cuprinsul articolului, care în altă secțiune arată că „(...) Pieței Reșița din Sectorul 4, despre care presa a tot scris că, sub coordonarea comisarului Constantin Negoită (...)”. Așadar, situația juridică a pieței este neclară chiar și în conținutul articolului, unde, pe de o parte, se afirmă că ar administrată de reclamant, iar, pe de altă parte, se susține că ar fi coordonată de acesta. Or, o atare modalitate de prezentare a informației nu contribuie la o corectă redare a situației de fapt și nici la o corectă informare a cititorilor, nerespectând exigențele prevăzute de lege referitoare la limitele libertății de exprimare. Totodată, prin indicarea reclamantului drept persoana care desfășoară activități de administrare sau coordonare a pieței, în lipsa oricăror fundamente factuale, imaginea acestuia este afectată, cititorilor fiindu-le indusă ideea că reclamantul nu respectă obligațiile sale profesionale și deontologice, deși nu există vreo dovadă în acest sens.

În al doilea rând, articolul, prin modul de redactare, sugerează că reclamantul ar fi implicat în traficul ilicit de țigări. Astfel, în articol se menționează chestiuni precum: „Cazul Pieței Reșița din Sectorul 4, despre care presa a tot scris că, sub coordonarea comisarului Constantin Negoită, a devenit un veritabil rai al traficului de țigări de contrabandă (...)” și „(...) se verifică posibile legături ale familiei comisarului Constantin Negoită cu acte infracționale”. Formularea unor asemenea acuzații, chiar și în mod indirect, pentru a fi conformă cu limitele libertății de exprimare, trebuie să beneficieze de elemente de fundamentare, informația neputând fi prezentată în mod arbitrar. În caz contrar, sunt afectate drepturile la demnitate și imagine ale persoanei vizate, în cauză reclamantul. În speță, articolul nu cuprinde niciun fel de justificare pentru acuzațiile prezentate, pârâta nerespectând îndatoririle și responsabilitățile sale în furnizarea informațiilor. O asemenea faptă aduce atingere drepturilor reclamantului la demnitate și imagine, cititorilor fiindu-le creată ideea că reclamantul ar desfășura activități ilicite, în lipsa oricăror probe în acest sens.

În al treilea rând, în articol se precizează că reclamantul „(...) prin intermediul firmei soției sale, Georgeta Negoită, închiriază spațiile pieței (...)”, deși, nici pentru această informație, nu există vreo fundamentare factuală. Prin urmare, articolul furnizează încă o informație care nu corespunde situației de fapt. Mai mult, chiar dacă firma administrată de soția reclamantului își desfășoară activitatea în cadrul unei piețe, aceasta nu atrage în mod automat concluzia că persoana respectivă este un interpus al reclamantului și că acesta realizează activitățile de administrare. Pentru formularea și prezentarea unei asemenea informații, respectiv că reclamantul ar acționa prin interpuși, sunt necesare elemente justificative, iar nu simple afirmații arbitrare. Or, în speță, nu a fost prezentată vreo justificare pentru informația furnizată.

În al patrulea rând, articolul face referire la un comunicat al Primăriei Sectorului 4, însă nicăieri în cuprinsul articolului nu există informații despre conținutul acestui comunicat sau despre modalitatea în care poate fi accesat. De asemenea, în corespondența purtată cu reclamantul, pârâta a indicat că nu mai deține comunicatul respectiv. Într-o asemenea situație, referirea în articol la poziția Primăriei Sectorului 4, în absența comunicatului din partea acestei instituții, constituie doar o modalitate de prezentare a informațiilor sub un aspect oficial, deși nu există un atare punct de vedere instituțional. O astfel de practică generează, din nou, inducerea în eroare a cititorilor cu privire la sursa și veridicitatea informațiilor și afectează drepturile reclamantului, creându-se imaginea că acuzațiile formulate împotriva sa ar avea caracter oficial.

În al cincilea rând, în articol se precizează că „(...) familia comisarului de poliție Constantin Negoită refuză să respecte legea” și se face referire la o sentință judecătorească,

fără vreun element de identificare. Similar, și în acest caz, se face o acuzație la adresa familiei reclamantului, în lipsa oricăror date factuale.

Având în vedere aspectele expuse, articolul din data de 22.06.2020, prin modalitatea de redactare și de prezentare a informațiilor, contravine dispozițiilor art. 30 alin. (6) din Consituție și art. 71, art. 72 și art. 73 C. civ. și încalcă drepturile la viață privată, demnitate și imagine ale reclamantului.

Referitor la prejudiciu și modalitățile de reparare de a acestuia, în temeiul art. 253 C. civ., „(1) *Persoana fizică ale cărei drepturi nepatrimoniale au fost încălcate ori amenințate poate cere oricând instanței: a) interzicerea săvârșirii faptei ilicite, dacă aceasta este iminentă; b) încetarea încălcării și interzicerea pentru viitor, dacă aceasta durează încă; c) constatarea caracterului ilicit al faptei săvârșite, dacă tulburarea pe care a produs-o subzistă. (2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul încălcării drepturilor nepatrimoniale prin exercitarea dreptului la libera exprimare, instanța poate dispune numai măsurile prevăzute la alin. (1) lit. b) și c). (3) Totodată, cel care a suferit o încălcare a unor asemenea drepturi poate cere instanței să îl oblige pe autorul faptei să îndeplinească orice măsuri socotite necesare de către instanță spre a ajunge la restabilirea dreptului atins, cum sunt: a) obligarea autorului, pe cheltuiala sa, la publicarea hotărârii de condamnare; b) orice alte măsuri necesare pentru încetarea faptei ilicite sau pentru repararea prejudiciului cauzat. (4) De asemenea, persoana prejudiciată poate cere despăgubiri sau, după caz, o reparație patrimonială pentru prejudiciul, chiar nepatrimonial, ce i-a fost cauzat, dacă vătămarea este imputabilă autorului faptei prejudiciabile. În aceste cazuri, dreptul la acțiune este supus prescripției extinctive”.*

În prezenta cauză, reclamantul solicită acordarea unei sume de bani cu titlu de daune morale, precum și publicarea hotărârii de admitere, chiar și în parte a acțiunii.

În ceea ce privește daunele morale, acestea sunt menite să compenseze consecințele negative ale articolului, produse asupra vieții private, sociale și profesionale a reclamantului.

Din declarația martorului Eftimie Cristinele reiese că reclamantul a fost afectat de acuzațiile conținute în articol și că multiple persoane l-au contactat pe martor pentru a întreba despre veridicitatea acuzațiilor aduse reclamantului. Așadar, articolul din data de 22.06.2020 a influențat în mod negativ situația personală și profesională a reclamantului. Totuși, daunele acordate trebuie să fie proporționale cu efectele negative produse, astfel încât suma de 145.176 de lei apare ca fiind excesivă. Prin această prismă, o sumă de 30.000 de lei cu titlu de daune morale este de natură să asigure reclamantului o reparare integrală și echitabilă a consecințelor generate de articolul din data de 22.06.2020.

Totodată, având în vedere efectele negative ale articolului din data de 22.06.2020, solicitarea reclamantului de obligare a pârâtei la publicarea hotărârii apare ca fiind întemeiată. Prin urmare, în temeiul art. 253 alin. (3) lit. a) C. civ., pârâta va avea obligația publicării prezentei hotărâri judecătorești pe același site pe care a fost publicat și articolul din data de 22.06.2020.

Din aceste considerente, instanța urmează să admită în parte cererea și să dispună obligarea pârâtei la plata către reclamant a sumei de 30.000 de lei cu titlu de daune morale, precum și obligarea pârâtei la publicarea, pe cheltuiala sa, a prezentei hotărâri judecătorești, pe același site pe care a fost publicat și articolul din data de 22.06.2020, respingând în rest cererea ca neîntemeiată.

De asemenea, instanța va lua act că reclamantul a declarat că va solicita cheltuieli de judecată pe cale separată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE**

Admite în parte cererea formulată de reclamantul **Negoia Constantin** cu domiciliul procesuala ales în București, sector 1, str. Mendeleev nr. 41, et. 1, ap. 3 în contradictoriu cu pârâta **Casa Serafim SRL** cu sediul în București, sector 1, str.Parângului nr. 76, bl. CORP C 6.

Obligă pârâta la plata către reclamant a sumei de 30.000 de lei cu titlu de daune morale.

Obligă pârâta la publicarea, pe cheltuiala sa, a prezentei hotărâri judecătorești, pe același site pe care a fost publicat și articolul din data de 22.06.2020.

Respinge în rest cererea ca neîntemeiată.

Ia act că reclamantul a declarat că va solicita cheltuieli de judecată pe cale separată.

Cu drept de apel în termen de 30 de zile de la comunicare. Cererea de apel se depune la Judecătoria Sectorului 1 București.

Pronunțarea s-a făcut prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței astăzi, 12.03.2021.

PREȘEDINTE,
Dan Răzvan Grigorescu

GREFIER,
Adina Raluca Chiru

Red. D.R.G./Dact. D.R.G., A.R.C./4 ex/19.03.2021

